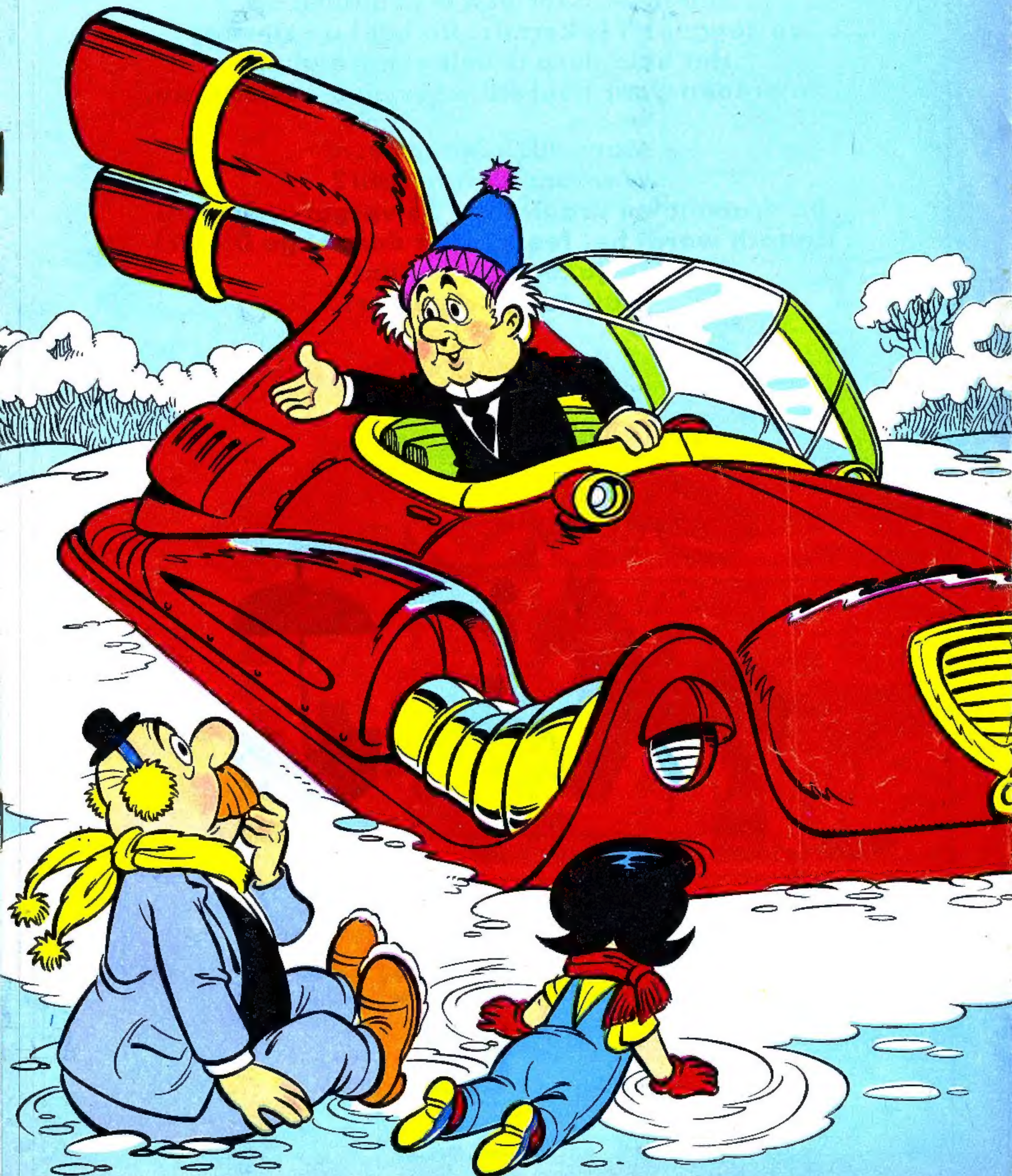
SJORS

van de Rebellenclub

11 FEBRUARI 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

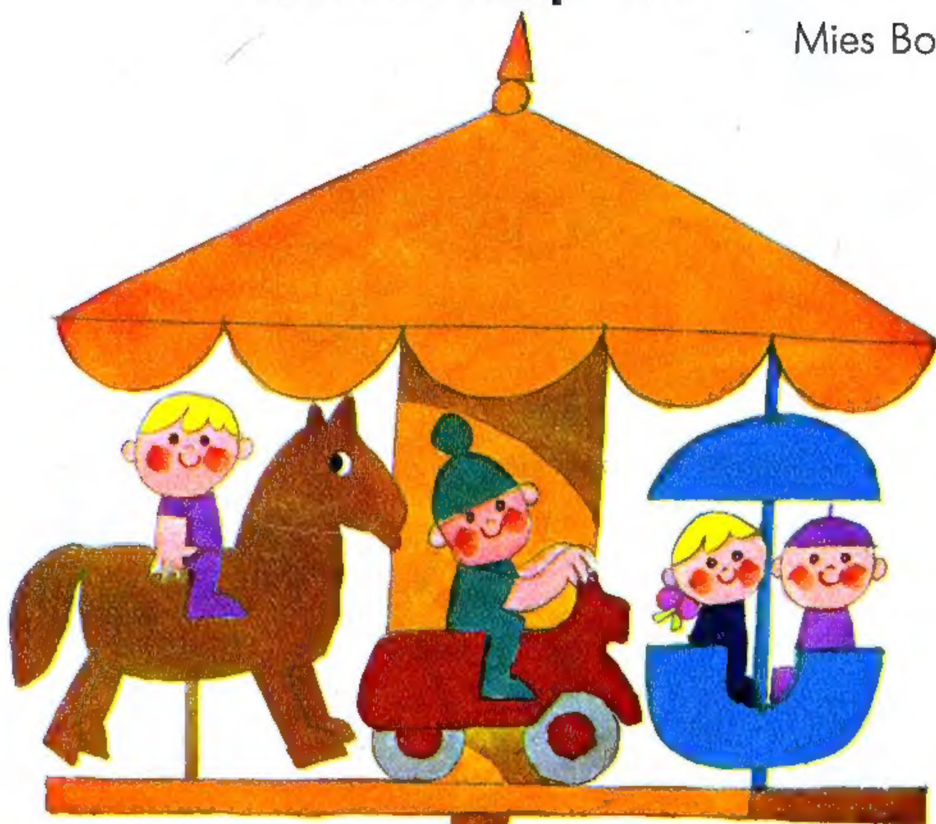
Nr.
6

Ver weg in het land ligt het dorp Lage Dinter.
Eén keer in het jaar maar - heel diep in de winter -
zetten ze daar een draaimolen op
en zeggen: 't is kermis! De boel op zijn kop!
Het hele dorp draait van tralalala
en droomt daar heel stil weer een jaar over na.

Maar nu... Maar nu...
Waarom blijft het stil?
De draaimolen draait niet. Ze vergaten de spil!
En tòch wordt het feest in het dorp Lage Dinter!
O, ja, da's geen kunst,
da's Joris Driepinter!

Mies Bouhuys

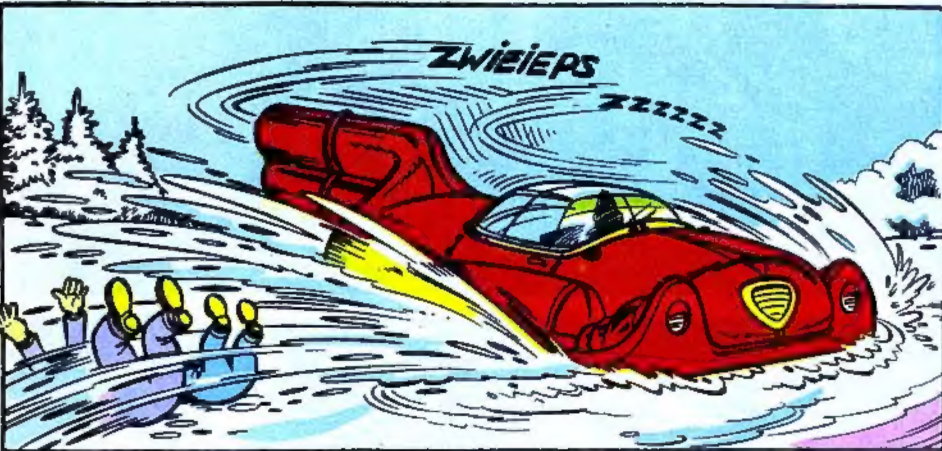
En waarom is Joris Driepinter zo flink?
Omdat hij elke dag trouw z'n drie glazen
melk (of yoghurt of karnemelk) drinkt.
Moest jij ook maar doen!

Volgende week weer een nieuw avontuur van Joris Driepinter

DINKIE

DOOR CAROL VOGES

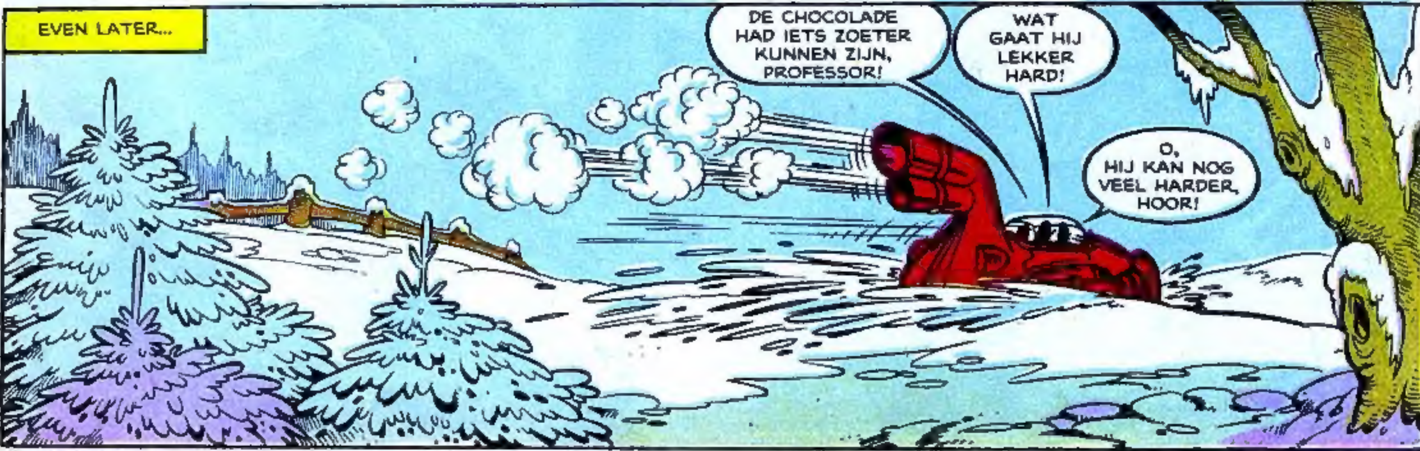

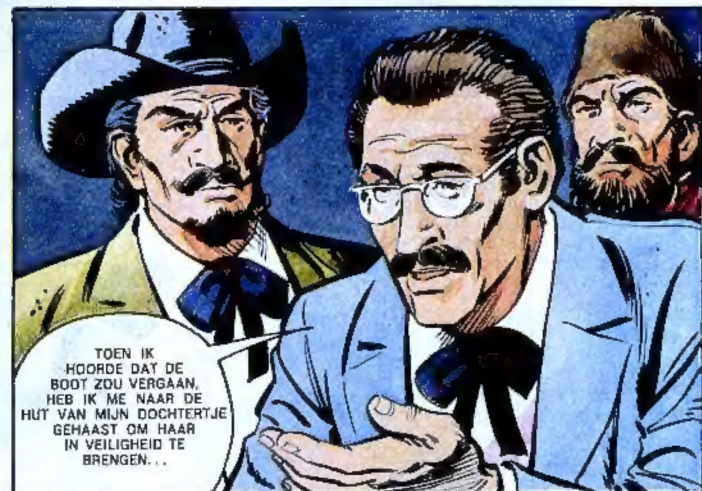

DE SCHAT IN HET ZILVERMEER

IK SNAP HET. DE ZWERVERS HEBBEN DE BOOT ONKLAAR GEMAAKT EN ZIJN ER IN DE VERWARRING VANDOOR GEGAAN.

JA, MAAR WAAROM?
ZE MOETEN IETS OP HUN GEWETEN HEBBEN, MISSCHIEN EEN DIEFSTAL OF...

GRIJP HEN! ZE HEBBEN ME BESTOLEN!

WAT ZEGT U?
IEMAND IS MIJN HUT BINNENGEDRONGEN!

TOEN IK HOORDE DAT DE BOOT ZOU VERGAAN, HEB IK ME NAAR DE HUT VAN MIJN DOCHTERTJE GEHAAST OM HAAR IN VEILIGHEID TE BRENGEN...

TOEN IK EVEN LATER WEER IN MIJN HUT KWAM, WAS HET MES VERDWENEN!

WAT MOET IK DOEN? DAT GELD IS VAN MIJN BROER!

OEF! GROTE BEER ZAL HET TERUGHALEN. HIJ ZAL NIET RUSTEN VOOR HIJ DAT BLEEKGEZICHT HEEFT GEDOOD!

HOE MOET IK U BEDANKEN? U HEBT MIJN DOCHTERTJE AL GERED UIT DE KLAUWEN VAN DE PANTER!

NEEM DEZE RING, KLEINE BEER, ZODAT JE STEEDS AAN ME ZULT DENKEN!
DEF! KLEINE BEER IS ERG DANK-BAAR!

NEEM DIT VAN MIJ AAN. HET IS HET ENIGE DAT IK U GEVEN KAN.

JAMMER DAT JE WEGGAAT. WE HADDEN GOEIE VRIENDEN KUNNEN ZIJN!
KLEINE BEER BLIJFT UW VRIEND.

ALS DE INDIANEN VERDWENEN ZIJN, OPENT HET MEISJE DE TALISMAN. . .

DE TEKST LUIDT: „ZIJN SCHADUW IS MIJN SCHADUW, ZIJN BLOED IS MIJN BLOED, HIJ IS MIJN BROEDER."
Shake-i-elatan shake-i-shakin, heshon-elatatan heshon-shakin; katepanon

ZIJ WEET NIET DAT DIT KLEINE VOORWERP HAAR LATER HET LEVEN ZAL REDDEN.

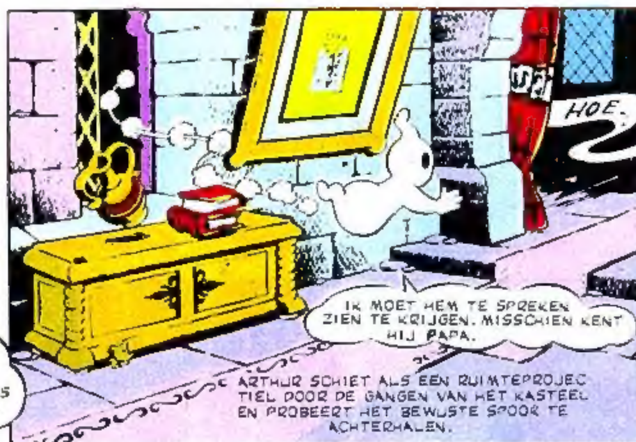

ZET UW REIS VOORT. IK GA DE ZWERVERS ACHTERNA. WE TREFFEN ELKAAR OP DE BOERDERIJ VAN UW BROER.

HET IS SLECHTS EEN KORTE SCHEIDING. ZE ZULLEN ELKAAR WELDRA WEER ONTMOETEN EN SPANNENDE AVONTUREN BELEVEN.

ARTHUR

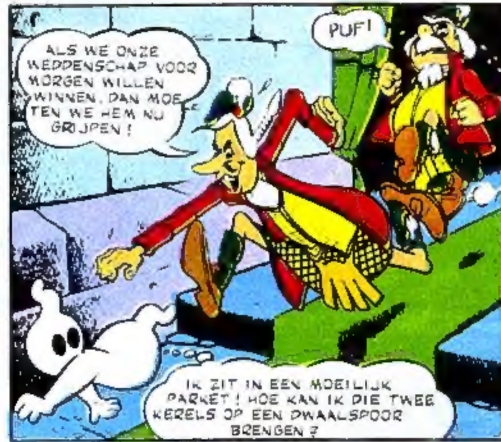

ALS EEN TORENKLOK IN DE BUURT HET MIDDERNACHTELIJK UUR HEEFT GESLAGEN, HOORT ARTHUR - DIE NOG STEEDS ZIJN VADER ZOEKT - EEN SPOOKACHTIG GELUID...
HOE-OE
HOE
HOE-OE
HOE
HOE
WAT EEN MOOIE MELODIE! ER MOET HIER EEN SPOOK LANGS GEKOMEN ZIJN!

HOE.
IK MOET HEM TE SPREKEN ZIEN TE KRIJGEN. MISSCHIEN KENT HIJ PAPA.
ARTHUR SCHIET ALS EEN RUIMTEPROJECTIEL DOOR DE GANGEN VAN HET KASTEEL EN PROBEERT HET BEWUSTE SPOOK TE ACHTERHALEN.

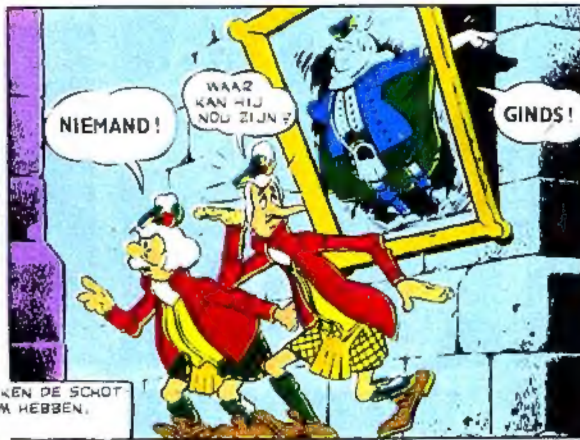

IS DAAR IEMAND? ZO JA, KOM DAN HIER!

NADAT HIJ MEER DAN EEN UUR HEEFT GEZOCHT, MOET HIJ ECHTER ERKENNEN DAT DE ANDER ER VANDOOR IS.
HELAAS! MIJN ONDERZOEK VORDERT NIET ERG! ... HEE, WIE LOOPT DAAR?

!
!
WAT?... ZIJ WEER!
DAAR HEB JE HEM!
MAC EN ZIJN VRIEND MAC ZIJN, NA ENIGE ONDERBREKING, WEER OP JACHT GEGAAN NAAR HET SPOOK.

PUF!
ALS WE ONZE WEDDENSCHAP VOOR MORGEN WILLEN WINNEN, DAN MOETEN WE HEM NU GRIJPEN!
IK ZIT IN EEN MOEILIJK PARKET! HOE KAN IK DIE TWEE KERELS OP EEN DWAALSPOOR BRENGEN?

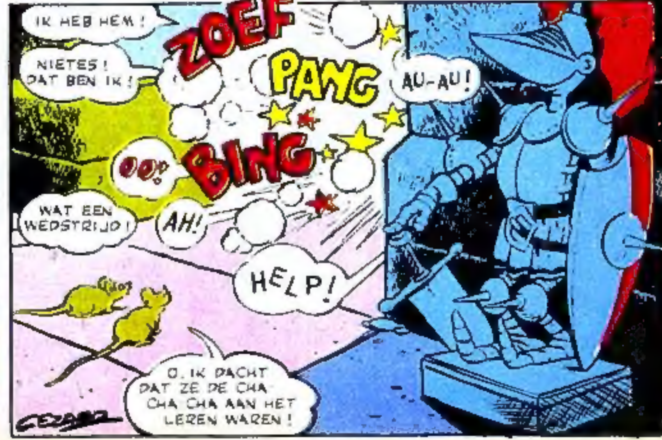

HIJ GAAT NAAR LINKS! DAT IS PRACHTIG, WANT DIE GANG LOOPT DOOD!

NIEMAND!
WAAR KAN HIJ NOU ZIJN?
GINDS!
DEZE KEER DENKEN DE SCHOTTEN DAT ZE HEM HEBBEN, MAAR...

KOM MEE, VLUG! DIE KANT MOETEN WE OP!
STOP, MAC! MEN HOUDT ONS VOOR DE GEK! SINDS WANNEER KUNNEN SCHILDERIJEN SPREKEN?

ZWIJG! IK BEGRIJP HET AL! ONS SPOOK ZIT ACHTER DAT SCHILDERIJ!

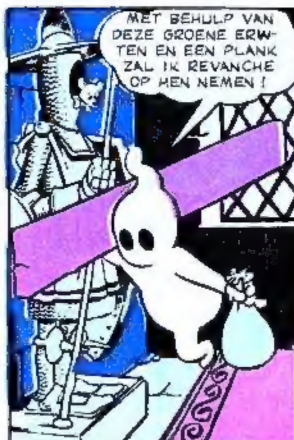

DE MANNEN VERZAMELEN HUN MOED EN SPRINGEN...
AHA, SPOOK, NU BEN JE ER GLOEIEND BIJ!
GRIJP HEM, MAC! HIJ KAN NIET MEER ONTKOMEN!

IK HEB HEM!
NIETES! DAT BEN IK!
ZOEF
PANG
AU-AU!
OOF
BING
AH!
WAT EEN WEDSTRIJD!
HELP!
O, IK DACHT DAT ZE DE CHA CHA CHA AAN HET LEREN WAREN!
CEZARD

HET SPOOKJE ZONDER VREES

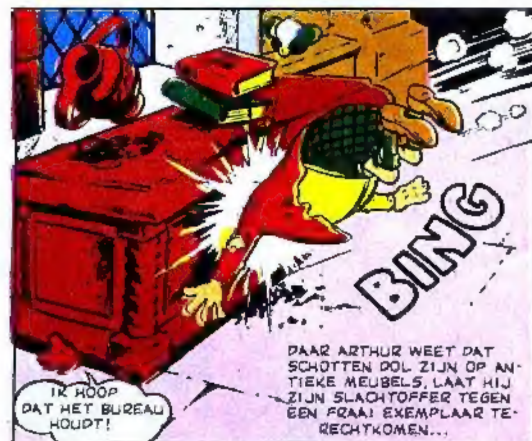

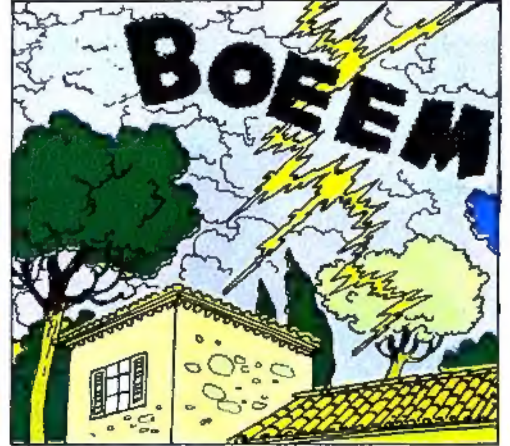

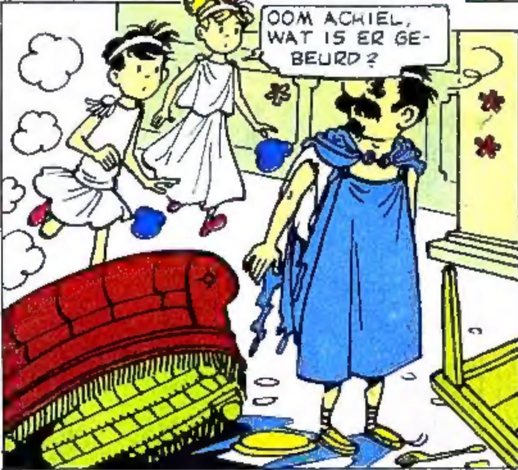

Denk om de

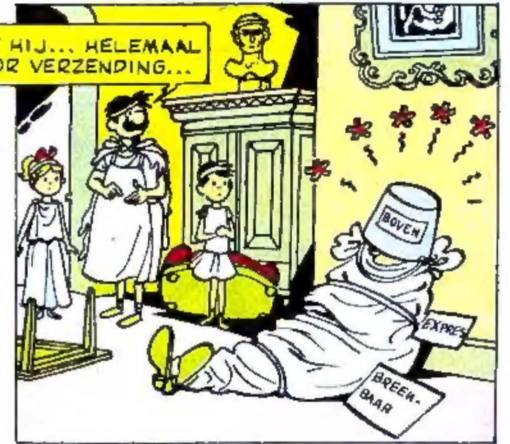

LET OP, TOM! HET SPUL GAAT BEGINNEN!

BOEEEM

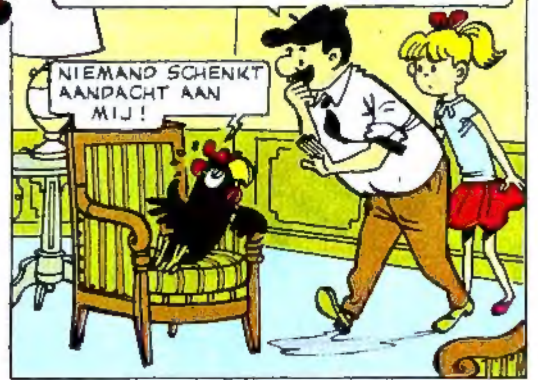

OOM ACHIEL, WAT IS ER GEBEURD?

WAAR IS ALDO GEBLEVEN, OOM ACHIEL?
ALDO?...

DAAR LIGT HIJ... HELEMAAL KLAAR VOOR VERZENDING...
BOVEN
EXPRES
BREEKBAAR

ZO, DAT HEBBEN WE WEER GEHAD. NU ZULLEN WE DIE KEREL EENS FLINK AAN DE TAND VOELEN!

EN MIJN BULT DAN?

DAT IS WAAR. HET ARME DIER IS GERAAKT DOOR EEN CHAMPAGNEKURK.
NIEMAND SCHENKT AANDACHT AAN MIJ!

AU! MIJN ARME HOOFD!...

ZEG, OOM, RUIKT U OOK GEEN BRANDLUCHT?

WAF! WAF! WAF!
IK GELOOF DAT FLICO ONS ROEPT...

Borden!

Tom, Tanja en hun oom zijn bij Aldo Fattorino en hopen de ontvoerde kapitein te vinden.

de Prins en de Bedelaar

EDWARD HAD ONDERDAK GEVONDEN BIJ EEN OUDE MAN, DIE NAAR LATER BLEEK, AAN WAANVOORSTELLINGEN LEED.

HET WORDT SCHERPER, JA, HET WORDT SCHERPER!

EINDELIJK SCHEEN HIJ GEVONDEN TE HEBBEN WAT HIJ ZOCHT, EEN ROESTIG, OUD SLAGERSMES EN EEN WETSTEEN. HIJ GING VOOR HET VUUR ZITTEN EN BEGON MOMPELEND HET MES TE SLIJPEN.

DE UREN GINGEN VOORBIJ, MAAR AAN SLAPEN DACHT HIJ NIET.

ZIJN VADER IS DE SCHULD VAN ALLE ELLENDE.

PLOTSELING STOND HIJ OP, SCHARRELDE WAT TOUW EN LAPPEN BIJ ELKAAR EN LIEP NAAR DE SLAPENDE JONGEN.

BEHOEDZAAM BEGON HIJ ZIJN ENKELS TE BINDEN EN HIJ DEED HET ZO VOORZICHTIG, DAT EDWARD, OOK TOEN ZIJN POLSEN GEBONDEN WERDEN EN HIJ EEN LAP VOOR ZIJN MOND KREEG, RUSTIG DOOR BLEEF SLAPEN.

DE MAN SCHOOF EEN BANKJE NAAST HET BED EN VERVOLGDE ZIJN LUGUBERE WERK, TERWIJL HIJ ZO NU EN DAN EEN BLIK OP DE SLAPENDE JONGEN WIERP.

HIJ WAS ZO IN ZIJN WERK VERDIEPT, DAT HIJ NAUWELIJKS IETS HOORDE VAN DE STRIEMENDE REGEN DIE TEGEN HET DAK SLOEG. EENSKLAPS KLONKEN MENSELIJKE STEMMEN BOVEN HET GIEREN VAN DE WIND UIT.

DE MAN SPRONG OP EN LUISTERDE AANDACHTIG. HULPGEROEP DRONG IN DE HUT DOOR EN EVEN LATER HET GELUID VAN ZICH SNEL VERWIJDERENDE VOETSTAPPEN. KORT DAAROP VOLGDE EEN KRACHTIG GEBONS OP DE DEUR.

KNARSETANDEND VAN WOEDE OMDAT HIJ IN ZIJN MISDADIG PLAN GESTOORD WERD, LIEP DE OUDE MAN NAAR DE DEUR EN OPENDE DEZE.

VERTEL OP: WAAR IS DE JONGEN?

WELKE JONGEN BEDOELT U?

GEEN SMOESJES ASJEBLIEFT. HIER BIJ DE DEUR HEB IK TWEE SCHOOIERS TE GRAZEN GEHAD, DIE HEM TOT DEZE HUT GEVOLGD WAREN, DUS GAUW EEN BEETJE: WAAR IS DE JONGEN?

INTUSSEN WAS EDWARD WAKKER GEWORDEN EN TOEN HIJ MERKTE DAT HIJ GEBONDEN WAS EN DE MAN MET HET MES ZAG, BEGREEP HIJ ONMIDDELLIJK DAT HIJ MET EEN GEVAARLIJKE GEK TE DOEN HAD.

OOK HAD HIJ DE STEMMEN BUITEN GEHOORD EN TOEN DE OUDE MAN NAAR DE DEUR LIEP, BEGON HIJ UIT ALLE MACHT TE SCHREEUWEN OM DE AANDACHT TE TREKKEN VAN MILES HENDON (WANT DAT WAS DE BEZOEKER)

O, ALS U MISSCHIEN DIE JONGE ZWERVER BEDOELT DIE HEB IK NET WEGGESTUURD VOOR EEN BOODSCHAP

DAN ZAL IK WACHTEN TOT HIJ TERUGKOMT MAAR WACHT EENS, JE LIEGT MAN! HIJ LAAT ZICH NIET STUREN DOOR JOU NIET EN DOOR GEEN MENS!

MAAR IK BEN GEEN MENS. IK BEN EEN AARTSENGEL!

JA, DAT VERANDERT DE ZAAK. ALS EEN AARTSENGEL BEVEELT MOET MEN HEM GEHOORZAMEN!

MAAR WAT HOOR IK?

HET WAS HET GESCHREEUW VAN EDWARD, DAT ALS GEVOLG VAN DE LAP VOOR ZIJN MOND SLECHTS VAAG TOT HENDON DOORDRONG

DAT IS DE WIND

NU HOOR IK HET WEER!

JA, NU HOOR IK HET OOK. HET KOMT UIT DAT SCHUURTJE DAARGINDS. WACHT IK ZAL U ERHEEN BRENGEN

TOEN WERD HET STIL EN EDWARD BEGREEP DAT HENDON (DIE HIJ AAN ZIJN STEM HERKEND HAD) ZICH HAD LATEN BEETNEMEN. KORT DAAROP KLONK HOEFGETRAPPEL EN HIJ HOORDE HENDON ZEGGEN: „STAP MAAR OP DAN GAAN WE HEM ZOEKEN". EDWARD ZAG ZIJN LAATSTE HOOP VERVLIEGEN EN VERTWIJFELD BEGON HIJ NU TE SCHREEUWEN EN AAN ZIJN TOUWEN TE RUKKEN MAAR TEVERGEEFS HIJ VERKEERDE IN EEN WEINIG BENIJDENSWAARDIGE POSITIE MAAR LANG KON HIJ OVER ZIJN TOESTAND NIET NADENKEN WANT NAUWELIJKS WAS HET HOEFGETRAPPEL WEGGESTORVEN OF DE DEUR VLOOG OPEN EN JOHN CANTY EN HUGO STORMDEN NAAR BINNEN

EVEN LATER WAS EDWARD BEVRIJD EN RENDE HET DRIETAL HET DONKERE BOS IN

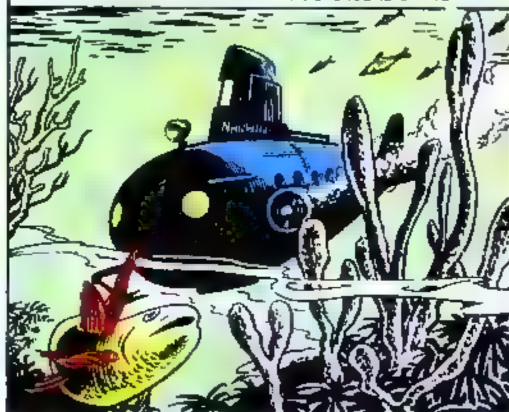
EN ZO RAAKTE EDWARD WEER VERZEILD TUSSEN DE BEDELAARS. HIJ WAS NU WEL AAN HET MES VAN DE GEVAARLIJKE KLUIZENAAR ONTSNAPT MAAR HET LEVEN BIJ DE ZWERVERS WAS OOK VERRE VAN PRETTIG

VOORAL DOOR DE AANWEZIGHEID VAN HUGO DIE ELKE GELEGENHEID AANGREEP OM HEM DWARS TE ZITTEN. MET KONINKLIJKE WAARDIGHEID VERDROEG HIJ HET, TOT HET HEM OP EEN GEGEVEN OGENBLIK TE MACHTIG WERD EN HIJ HEM MET EEN STUK HOUT TE LIJF GING.

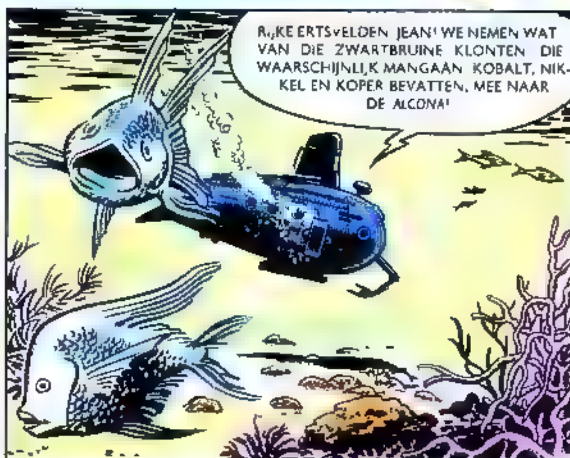
LANCE BARTONS AVONTUREN

DE BANNELING

VAN NIMMORAC

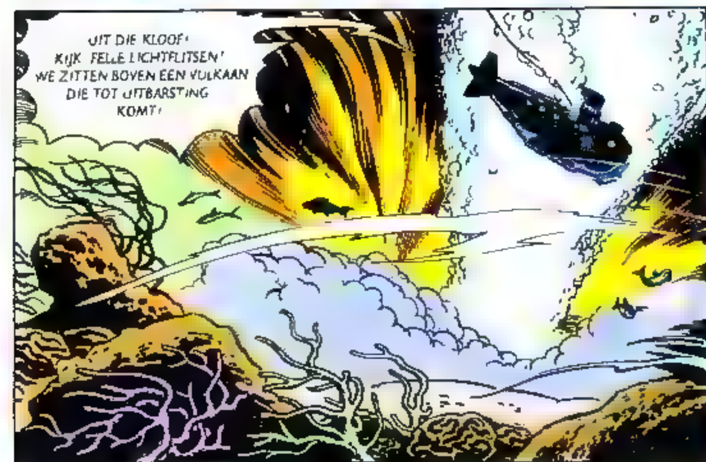
TEKST EN TEKENINGEN:

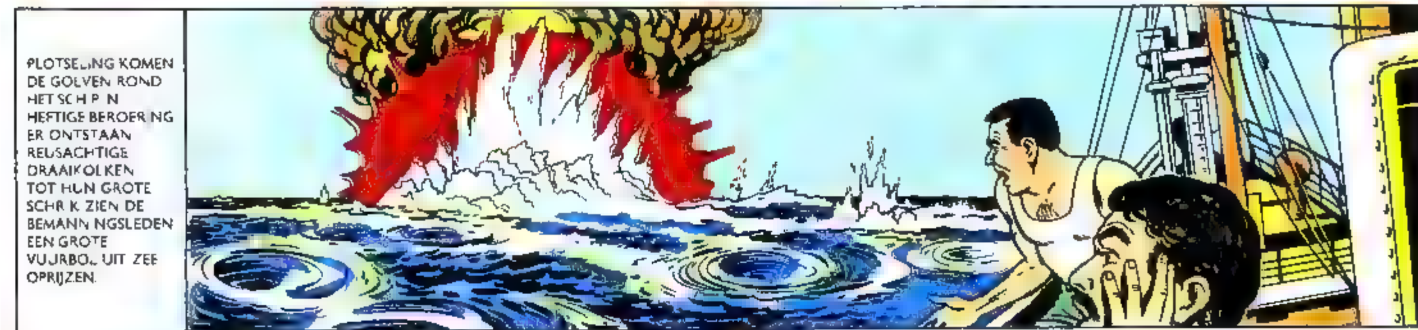

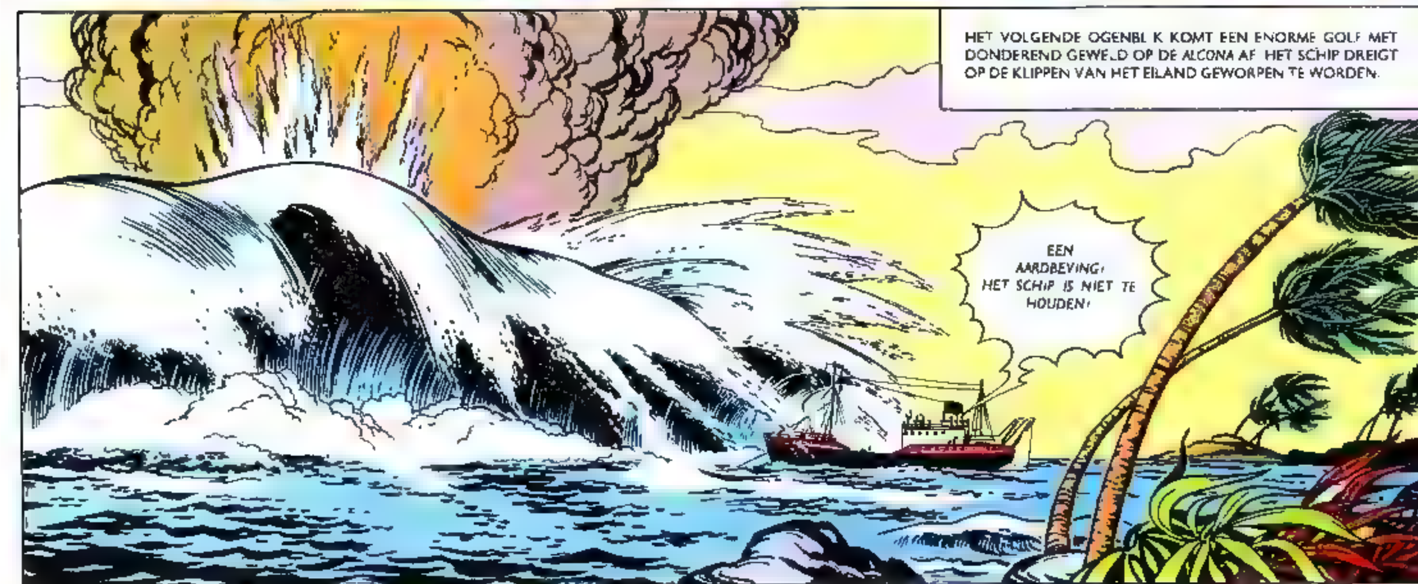

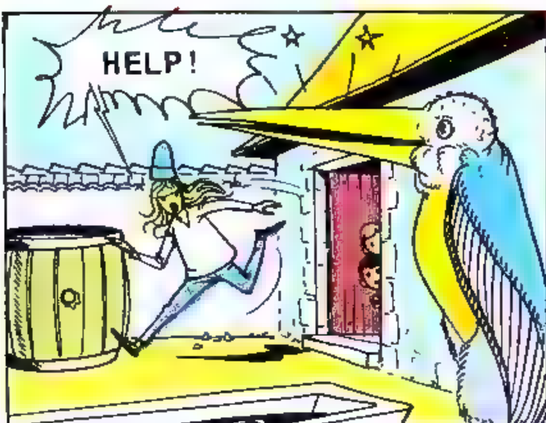

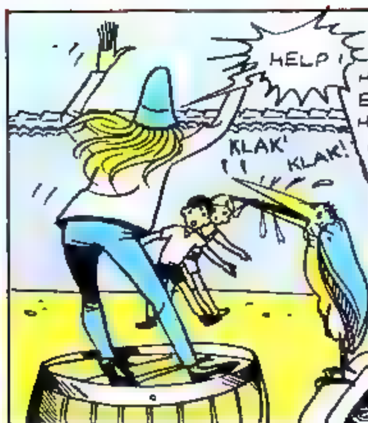

Claudia

Een oude egyptoloog die in het ziekenhuis moet worden opgenomen, vraagt Claudia of zij een van zijn vogels wil verzorgen. Ze gaat het huis binnen om te kijken wat voor soort vogel het is.

Oom Plukkie wint de Hoofdprijs

Tekst Mia Robé
Tekeningen Carol Voges

De talrijke leden van de familie Habelee waren het niet vaak met elkaar eens. Maar als het over oom Plukkie ging, nou, dan wisten ze niet hoe vlug ze elkaar gelijk moesten geven. Onvriendelijke mensen noemden hem „het zwarte schaap" van de familie. Maar anderen zeiden: „Plukkie is een witte raaf." Hoe het ook zij, zwart schaap of witte raaf, oom Plukkie was heel anders dan de anderen. Van hem kon je van alles verwachten.

Hij was de jongste van tien broers en zussen. Toen hij nog een klein kereltje was, liep hij altijd rond met een rechtopstaand plukje wit haar. Dat stond heel koddig. Later wist niemand meer wie de kleine Hendrik — want zo heette hij in werkelijkheid — voor het eerst Plukkie had genoemd. Waarschijnlijk was het Piet geweest, want die was heel knap in het verzinnen van bijnamen. Maar het was ook niet onmogelijk dat Mark de uitvinder van de naam Plukkie was Of Nico.

...liep hij rond met een rechtopstaand plukje wit haar.

Moeder Habelee had haar handen vol gehad aan Plukkie. Hoe vaak zou ze niet geroepen hebben: „O, dat ene kind is ondeugender dan de anderen samen!"

Was oom Plukkie dan werkelijk zo'n stout kind vroeger? Och nee. Als hij in de sloot viel, had hij altijd een geldige reden. Hij had bijvoorbeeld een jong eendje willen helpen, dat tussen het riet was vastgeraakt. Of hij had het bootje willen pakken, dat het huilende buurjongetje uit zijn handen had laten glippen. Als zijn broek gescheurd was, kwam dat doordat hij een poes uit een boom had willen halen. Of een oude man had willen helpen met het duwen van een handkar.

Toen oom Plukkie nog maar gewoon Plukkie was, was hij eigenlijk een heel aardig en vriendelijk kind. Hij was trouwens nog verschrikkelijk aardig en vriendelijk.

Hij leerde vroeger niet zo erg best op school. Aardrijkskunde, ja, dat vond hij fijn. Hij kon niet genoeg over vreemde landen horen. Geschiedenis daarentegen vond hij afschuwelijk. Al die Dirken en Willems konden hem geen zier schelen. En dan taal! Hij vond dat iedereen hem best begreep als hij schreef: De elektrisitijt is uitgevalen. Of: Dat hinderd niet. Voor rekenen en natuurkunde had hij weer wél belangstelling. En zo kwam het dan dat oom Plukkie automonteur werd. Een geweldige automonteur. Ieder mankement, aan welke auto dan ook, speurde oom Plukkie meteen op.

Toen oom Plukkie dertig jaar werd, zeiden zijn vijf zussen: „Zeg, Plukkie, nu wordt het toch eens tijd dat je trouwt." Ze gingen zelfs zo ver, dat ze ijverig om zich heen speurden naar een aardige vrouw voor Plukkie.

Maar Plukkie wilde helemaal niet. Hij vond vrouwen lastige wezens. Dat zei hij natuurlijk niet tegen zijn zussen, anders waren die ontzettend boos geworden. Plukkie wilde 's zondagsmorgens heel vroeg gaan vissen. En dan kwam hij net op tijd thuis voor het voetballen. En 's avonds wilde Plukkie naar de judoclub en biljarten. Dan nam hij 's zomers altijd vier weken vakantie. De ene keer sjouwde hij met een rugzak door de bergen. Een andere keer ging hij op forellen vissen. En als hij getrouwd was, zou dat niet meer gaan.

Toen Plukkie vijfendertig was, zeiden zijn vier broers: „Nou, Plukkie, wanneer nodig je ons uit voor je bruiloft?" Plukkie dacht er nog steeds niet over. Behalve dat hij viste, voetbalde, judode en biljartte, deed hij nu ook nog aan atletiek. Als hij trouwde, zou hij 's avonds moeten bridgen en naar de televisie moeten kijken. Plukkie vond het een nog vervelender dan het ander

Toen Plukkie veertig jaar werd, zeiden zijn zussen en broers niets meer. Ze hadden zich erbij neergelegd dat Plukkie vrijgezel bleef. En eigenlijk vonden ze dat wel prettig. Want oom Plukkie hield erg veel van zijn talrijke neven. Hij nam ze mee als hij ging vissen. Hij trainde ze met voetbal. Hij gaf ze les in judo en leerde ze hoe ze hun fiets moesten onderhouden. Zelfs nam hij jaarlijks een of twee neven mee op vakantie. Met zijn nichtjes bemoeide hij zich niet veel. Hij wist niet eens hoe ze allemaal heetten.

En toen gebeurde het. Het nieuws sloeg bij de hele familie Habelee in als een bliksemflits. De een belde de ander op. Of ze sprongen op fietsen en in auto's om het gebeurde met elkaar te bepraten. Iedereen had rode wangen van opwinding. Iedereen wist precies wat oom Plukkie moest doen. Het was de eerste keer dat ze het niet met elkaar eens waren over oom Plukkie. De een zei: „Hij moet zus," maar de ander vond: „Hij moet zó!" De enige die heel kalm bleef, was oom Plukkie zelf

Wat er dan wel was gebeurd? Oom Plukkie had de hoofdprijs gewonnen in de voetbalpool. Oom Plukkie had

. . .sjouwde hij met een rugzak door de bergen. . .

een verschrikkelijke hoop geld gewonnen. Blijf daar maar eens kalm onder. Alleen oom Plukkie bleef rustig.

De avond van de dag waarop het grote nieuws bekend werd, kwamen alle broers en zussen met hun vrouwen, mannen en kinderen naar oom Plukkies zolder. Oom Plukkie woonde namelijk op een grote zolder van een kast van een oud huis. Gelukkig dat die zolder zo groot was, want er kwamen liefst drieenzestig mensen. Oom Plukkie had dat wel verwacht. Hij kende zijn familie zo langzamerhand wel. Of, zoals hij dat uitdrukte: hij kende zijn pappenheimers. Van wege de geweldige gebeurtenis had hij zijn zolder versierd met lampionnetjes en zijn hele tafel stond vol met gebakjes, bonbons, chips, nootjes, cola voor de jongelui en wijn en advocaat voor de broers en zussen.

Het was een fijn feest. Opeens zei broer Mark: „Plukkie, nou moet je voor dat gewonnen geld èen eigen zaak kopen."

„Welnee," riep zus Els, „dat moet je niet doen, Plukkie! Je moet er aandelen voor kopen."

„Aandelen, nonsens," vond broer Piet. „Je kunt beter een paar huizen kopen, Pluk."

„Huizen?" riep Geert. „Ik vind. . ."

„Het kan me niets schelen wat jij vindt en wat jullie allemaal vinden," riep oom Plukkie opeens. „Ik doe met mijn geld precies wat ik wil. Dat geld is een extraatje en daarom ga ik er extra-dingen mee doen. En dat is om te beginnen dit!"

Oom Plukkie trok een la open en haalde er een stapeltje witte enveloppen uit. Hij gaf al zijn broers, zusters, zwagers en schoonzusters een envelop.

„Alsjeblieft. Hiermee kunnen júllie doen wat júllie willen. Koop er een aandeeltje voor of een bontjas of een televisie. Als je het maar leuk vindt."

Hij ging weer naar de la. Nu kwamen er een heleboel gele enveloppen uit. Oom Plukkie deelde ze rond onder de neven en nichtjes.

„Voor een fiets of zo, jongens."

Niemand kon de verleiding weerstaan de envelop open te scheuren en te kijken wat er wel precies in zat.

„Ooo," riep zus Klara, „wat een boel geld! Plukkie, je bent een schat!"

„Geweldig!" zuchtte neef Koen. „Nou kan ik eindelijk een tent kopen. Oom Plukkie, je bent de fijnste oom van de hele wereld."

„Maar wat gaat u nu doen, oom Pluk?" wilde Peter weten. „Dat is vast iets heel fijns."

Oom Plukkie lachte geheimzinnig. Het werd heel stil op de zolder. Iedereen was nieuwsgierig naar de plannen van oom Plukkie. Ze wisten allemaal wat hij niet zou gaan doen. Maar wat wilde hij wél?

„Ik ga een verre reis maken. Of beter gezegd: ik ga een paar verre reizen maken. Ik ga reizen tot het geld op is."

Iedereen keek oom Plukkie met open mond aan. De een gaf hem groot gelijk, terwijl de ander het zonde van het geld vond.

„Dan zien we u misschien wel twee jaar niet meer," zei neef Rob zacht. Hij vond dat helemaal geen leuk idee.

„Ben je mal!" riep oom Plukkie uit. „Ik kan toch niet zo maar twee jaar mijn werk in de steek laten! Nee, ik ga gewoon vier weken, zoals ik altijd heb gedaan. Alleen ga ik nu veel verder. Ik ga dit jaar naar Amerika. Naar een groot natuurreservaat, Yellowstone Park. En ik neem voor de gezelligheid twee van jullie mee."

Oom Plukkie zweeg, omdat hij wist dat hij nu toch niet verder meer kon praten. Hij verwachtte een oorverdovend lawaai van zijn neven. En dat lawaai brak inderdaad los. De neven schreeuwden om het hardst of oom Plukkie alstublieft hém wilde meenemen. Maar oom Plukkie keek speurend langs de rij van jonge gezichten. Toen prikten zijn twee wijsvingers naar twee neven, die weliswaar met een gezicht vol verwachting naar hem keken, maar die zich niet schor schreeuwden.

„Jij gaat mee en jij gaat mee," zei hij beslist. „We gaan naar een natuur-

reservaat en daar kunnen ze geen schreeuwers gebruiken. Dus Bram en Gino, jullie weten het: zorg dat jullie spullen in orde komen voor een vakantie van vier weken in Yellowstone Park."

Bram vloog zijn oom Plukkie om de hals en gaf hem een klappende zoen op beide wangen.

„Geweldig, oom! Ik vind het geweldig!"

„En hoe vind jij het?" vroeg oom Plukkie aan Gino, die stokstijf en met gebogen hoofd bleef staan.

Iedereen grinnikte, maar oom Plukkie merkte het niet. Het hoofd van Gino ging langzaam omhoog. Toen klonk het benepen: „Ik ben Gino niet, oom Plukkie. Ik ben Gino's zusje Karien. Maar ik zou wel graag mee willen."

Oom Plukkie bleef even verslagen naar zijn nichtje kijken.

„Jullie ook tegenwoordig," zei hij toen knorrig. „Je kunt verdorie niet zien wie een jongen en wie een meisje is. Moet je nou ook eens kijken! De haren van Bram zijn langer dan die van jou. En jullie hebben dezelfde broek en hetzelfde jack aan. Tja, wat moet dat nou! Ik kan toch geen meisje meenemen. Van meisjes kan ik alleen maar last verwachten. Ze zijn altijd moe, ze zijn bang voor spinnen en andere beesten. . . hola wat doe je?"

„Ik vind je een kerel van een meisje!"

. . .en haalde er een stapeltje witte enveloppen uit.

„Ik stopte een spin in uw nek," zei Karien kalm. „Ik had hem al een poosje op die balk zien zitten."

„Haal hem eruit!" beval oom Plukkie.

Bliksemsnel nam Karien oom Plukkie in de heupworp en legde hem op de grond neer.

„Zo kan ik er beter bij," zei ze en stak meteen haar hand in de boord van oom Plukkie op zoek naar de spin. Toen ze hem te pakken had, zette ze hem weer op de balk.

Oom Plukkie krabbelde overeind.

„En wat kun je nog meer?" informeerde hij.

„Alles wat Gino kan," verklaarde Karien trots, „en ook nog fotograferen. Ik zou mooie foto's voor u kunnen maken van de dieren in het park. Er zijn beren en bizons en pelikanen en nog veel meer beesten. Ik heb het toevallig juist op school geleerd."

Oom Plukkie gaf Karien een klap op haar schouder.

„Ik vind je een kerel van een meisje! Je mag mee!"

En zo was het besluit gevallen dat oom Plukkie van het geld van de voetbalpool met zijn neef Bram en zijn nichtje Karien een tocht zou maken door het Amerikaanse Yellowstone Park. Hoe die tocht verliep, horen jullie in een van de volgende nummers van Sjors.

De erfenis van

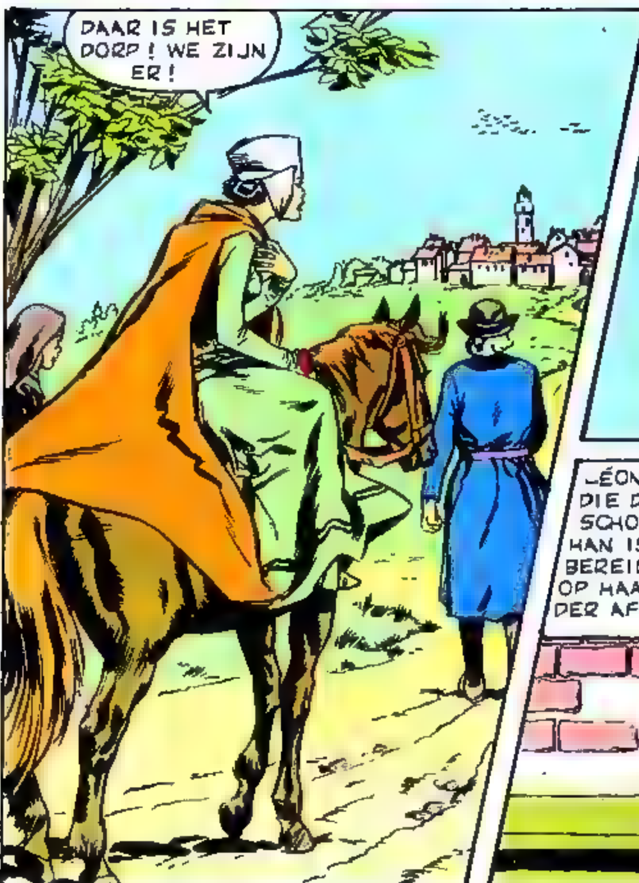

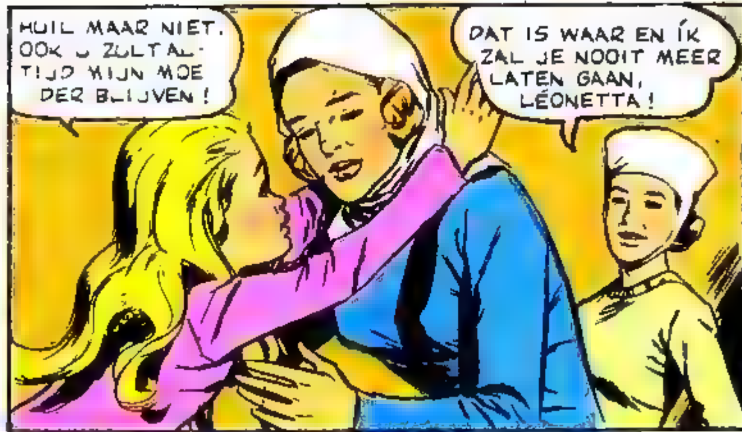

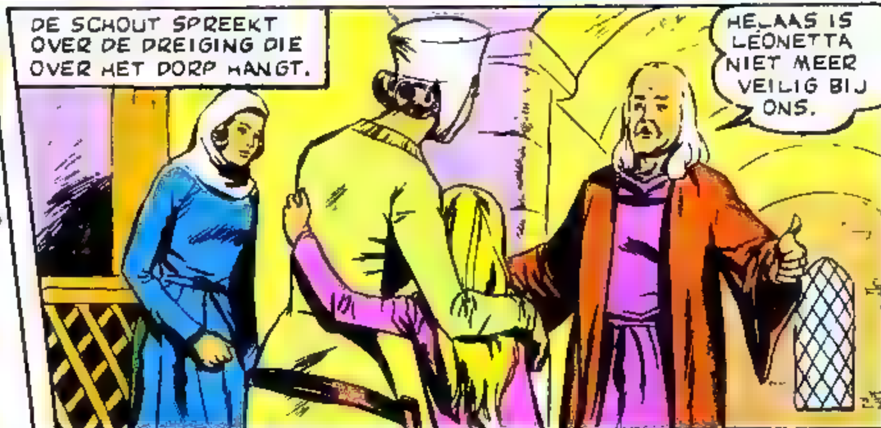
Misteldal

De moeder van Léonetta verpleegt een vrouw die een broche in haar bezit heeft, welke vroeger van Léonetta is geweest.

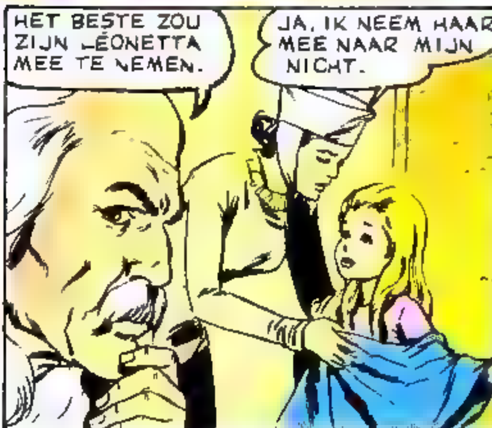

Billie Turf

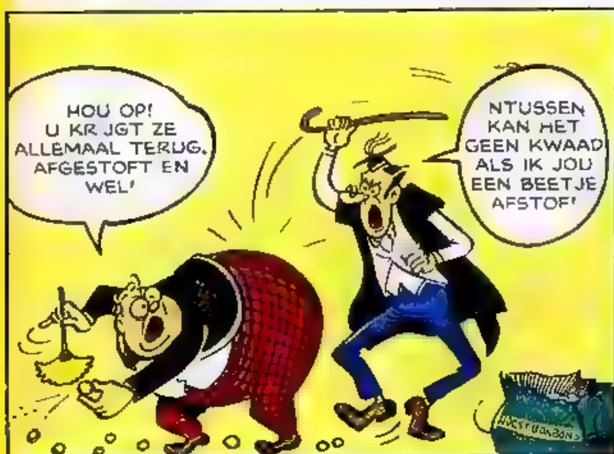
het dikste studentje ter wereld

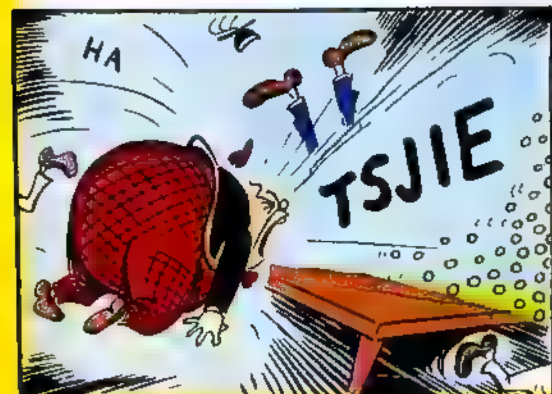

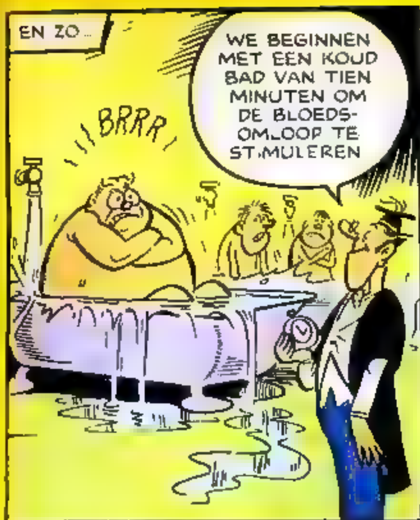

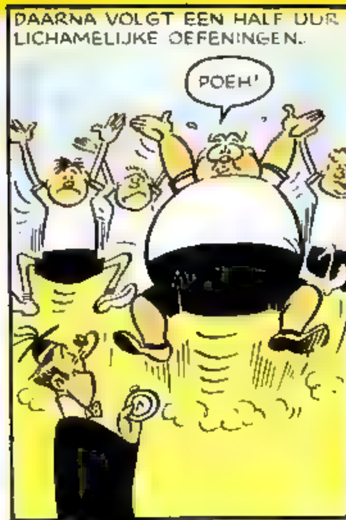

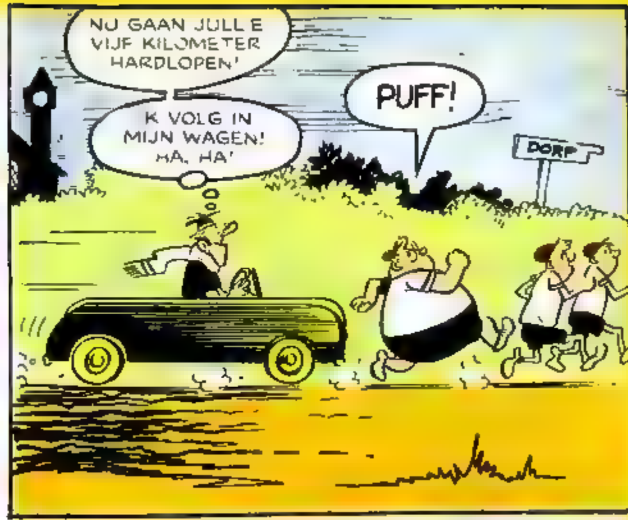

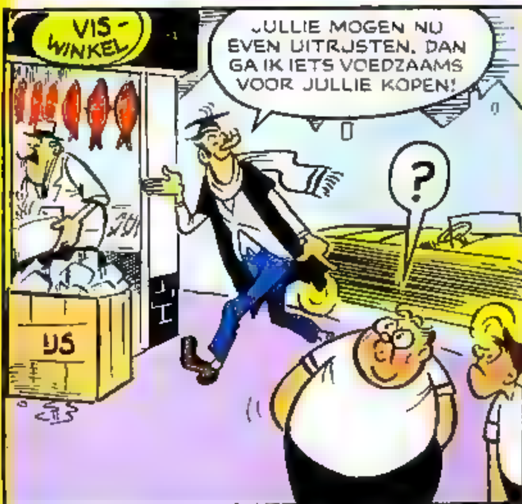

EN ZO...
WE BEGINNEN MET EEN KOUD BAD VAN TIEN MINUTEN OM DE BLOEDS-OMLOOP TE STIMULEREN
BRRR

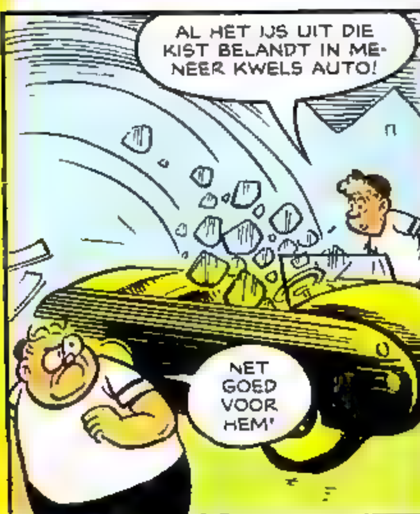

DAARNA VOLGT EEN HALF UUR LICHAMELIJKE OEFENINGEN.
POEH!

NU GAAN JULLIE VIJF KILOMETER HARDLOPEN!
K VOLG IN MIJN WAGEN! HA, HA!
PUFF!
DORP

VIS-WINKEL
JULLIE MOGEN NU EVEN UITRUSTEN. DAN GA IK IETS VOEDZAAMS VOOR JULLIE KOPEN!
?
IJS

ER ZITTEN VEEL VITAMINEN IN GARNALEN. GEEF ME MAAR EEN PAAR ONS GEFILEERDE GARNALEN
GARNALEN

GEFILEERDE GARNALEN? BAH!
IJS

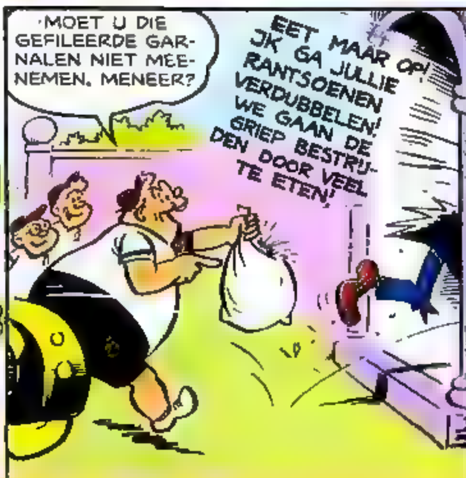

AL HET IJS UIT DIE KIST BELANDT IN MENEER KWELS AUTO!
NET GOED VOOR HEM!

VIS-WINKEL
KLAAR, JONGENS? IK STAP WEER IN EN JULLIE GAAN VERDER MET HARDLOPEN!

HELP!
KRETSJ

BRRRR! IK B-BEN B-BEVROREN!
ALS IK U WAS, ZOU IK MAAR METEEN TERUGGAAN NAAR SCHOOL!

SNELLER, MENEER! U WILT TOCH ZEKER GEEN GRIEP KRIJGEN?
BRRRRR
BRRRRR
SCHOOL

MOET U DIE GEFILEERDE GARNALEN NIET MEENEMEN, MENEER?
EET MAAR OP! IK GA JULLIE RANTSOENEN VERDUBBELEN! WE GAAN DE GRIEP BESTRIJDEN DOOR VEEL TE ETEN!

IK VOEL ME PRIMA! IK DENK NIET DAT IK GRIEP KRIJG!
ALS U HET MIJ VRAAGT, KUNNEN WE VOOR ALLE ZEKERHEID HET BESTE MET DEZE EETKUUR DOORGAAN TOT DE WINTER VOORBIJ IS!

Zwembad op wielen

Frank Schweighardt naast de „Swim-Mobile", het rijdende zwembad dat door hem is uitgevonden. Voorlopig is het nog het enige ter wereld.

De kinderen betreden het bad via een ladder Aan de voet daarvan krijgen zij gelegenheid om hun voeten te spoelen

Als het onmogelijk is om kinderen naar een zwembad te brengen om ze te leren zwemmen, dan moet het zwembad naar die kinderen gebracht worden. Dat is een gedachte die in Amerika kort geleden werkelijkheid is geworden in de vorm van een rijdend zwembad, tot nog toe de enige ter wereld.

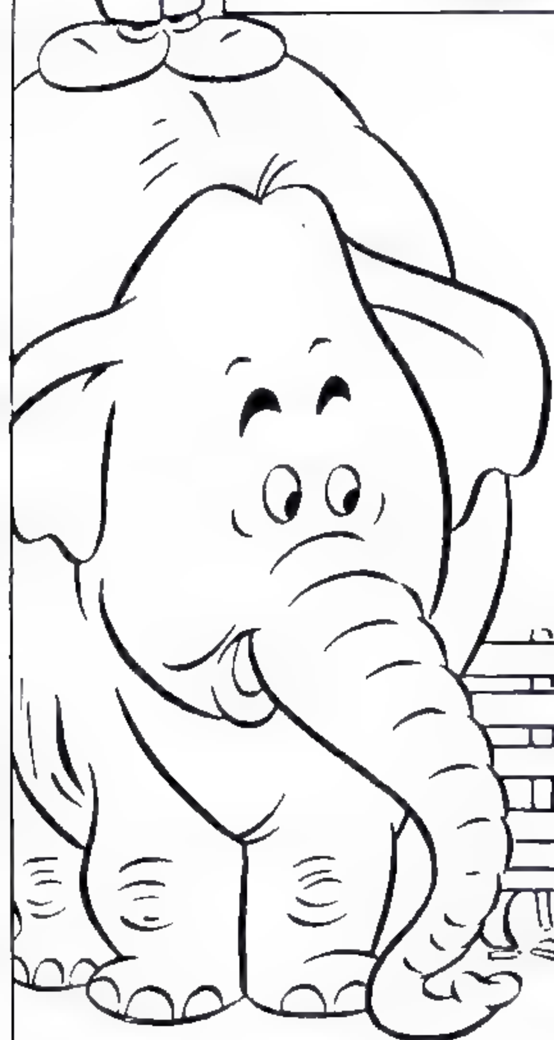
Het rijdende zwembad is geboren uit een idee van de heer Frank J. Schweighardt te South Bergen. Hij hoopt van harte dat zijn plan navolging zal vinden en dat vele Amerikaanse kinderen die nu nog niet in staat zijn zwemles te volgen, door middel van een zwembad op wielen daartoe de gelegenheid zullen krijgen. Vanuit South Bergen in de staat New Jersey rijdt het zwembad telkens voor een bepaalde periode naar een dorpje in de omgeving. Zwemlessen worden van maandag tot en met vrijdag gegeven. Vrijdagsavonds leegt men het bad, waarna wordt teruggereden naar de standplaats.

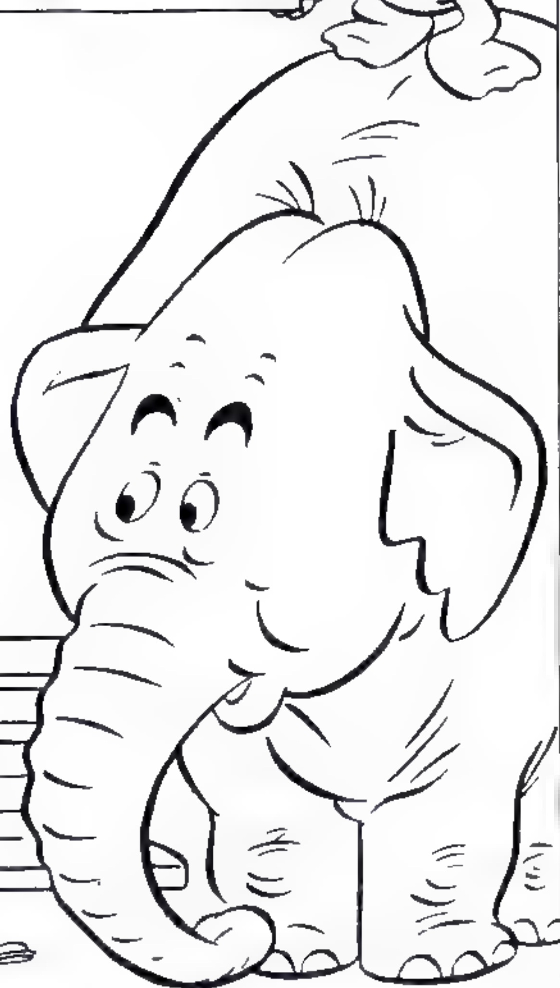
De zwemlessen worden gegeven door Frank J. Schweighardt en zijn assistente Joan Steever. Ze geven les aan kinderen tussen zes en tien jaar. Zodra het rijdende zwembad in een bepaalde plaats aankomt, worden de in aanmerking komende kinderen in groepen van maximaal twaalf ondergebracht, waarna de lessen beginnen. Elk kind krijgt per dag drie kwartier les en dit wordt een week lang volgehouden. Aan het eind van die periode heeft vijftig procent van de leerlingen de grondbeginselen van het zwemmen onder de knie. Elk kind dat na een week aan een zeker vereiste voldoet, krijgt een oorkonde en een clubspeldje. Meestal blijft het rijdende bad maar één week in een plaats, maar nadat verscheidene andere plaatsen zijn afgehandeld, komt het weer terug, zodat de kinderen zich verder kunnen bekwamen in de zwemkunst.

Het rijdende bad heeft een inhoud van plusminus achttienduizend liter water en is uitgerust met een mechanisme dat ervoor zorgt dat het water om de anderhalf uur ververst en gefilterd wordt. Het bad is gemonteerd op een onderstel en vormt met de trekker een normale, hoewel enorme vrachtwagencombinatie, die de naam „Swim-Mobile" draagt.

BIJ 2 ERU GOUDKUIPJES, WALT DISNEY FIGUURTJE, GRATIS !

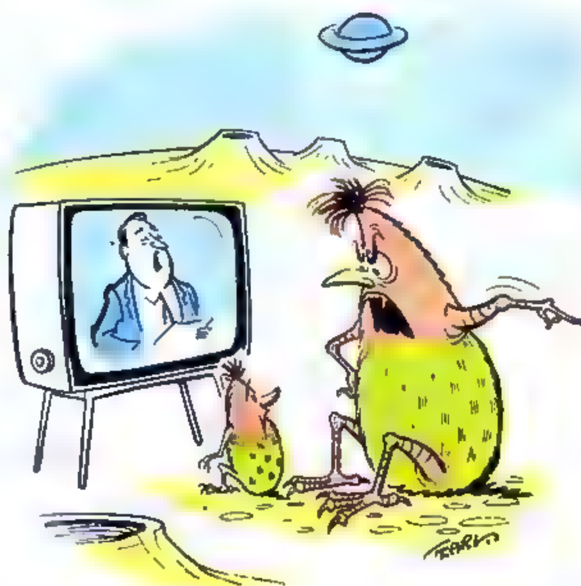
EVEN LACHEN

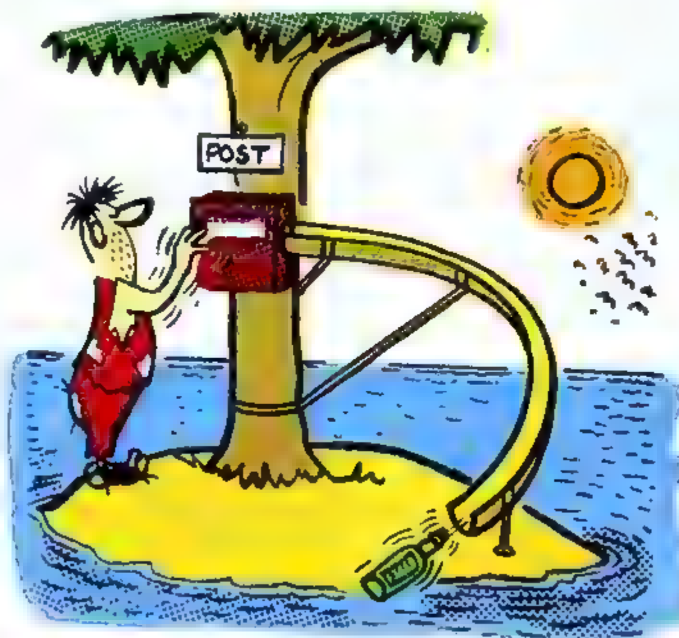
„Waarom draagt u niet een normaal polshorloge?"

„Ober, wat doet die vlieg in mijn soep?"
„Zwemmen, meneer!"

„Naar bed jij! Ik wil niet dat je naar die griezelige wezens kijkt!"

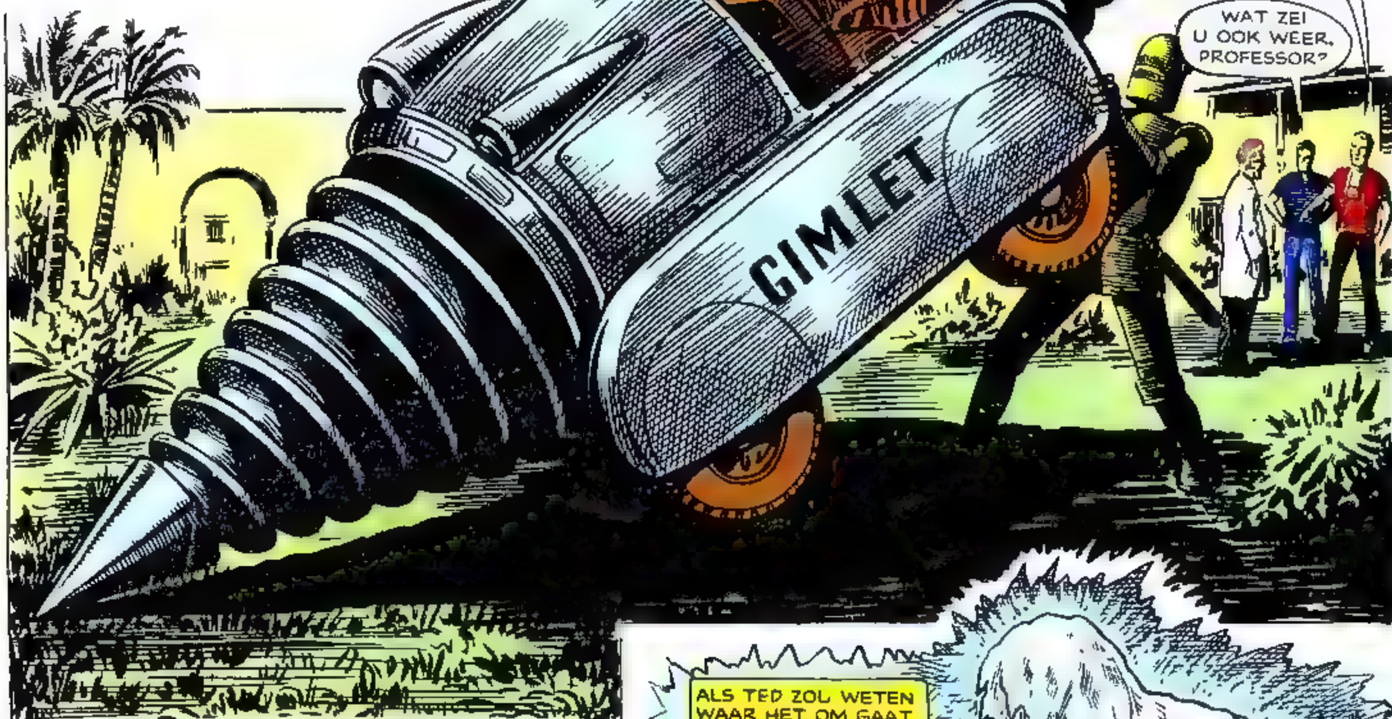

„Wat ben je nu weer vergeten?"

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN IN ZUIDOOST AZIË. ZE ZULLEN ZICH IN EEN DOOR PROFESSOR PAVEY ONTWORPEN GRAAFMACHINE, DE GIMLET, BEGEVEN NAAR EEN STREEK DIE ONVEILIG GEMAAKT WORDT DOOR DE ZOGENAAMDE DIAMANTENGEEST.

TERWIJL ARCHIE DE MACHINE OPPOETST...

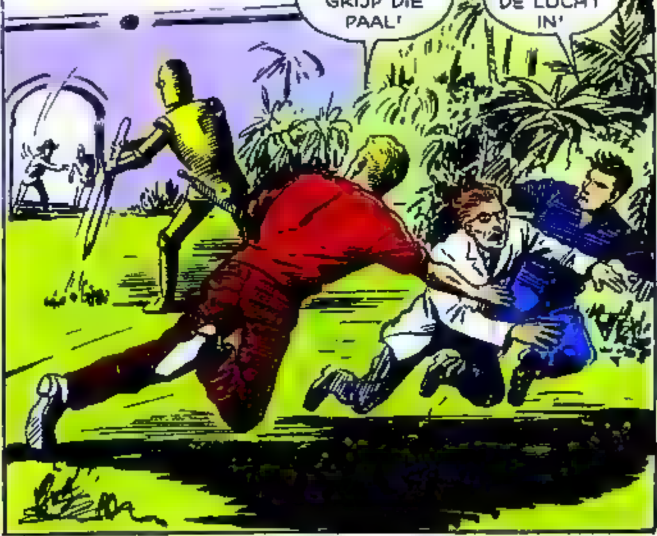

NOG ÉÉN WAARSCHUWING. PAS OP VOOR TWEE MANNEN, DUKE EN LYNCH! ZE ZIJN IN DEZE ZAAK BETROKKEN!
WAT? TED EN IK HEBBEN HEN AL ONTMOET. IK VRAAG ME AF WAAR ZE NU UITHANGEN.

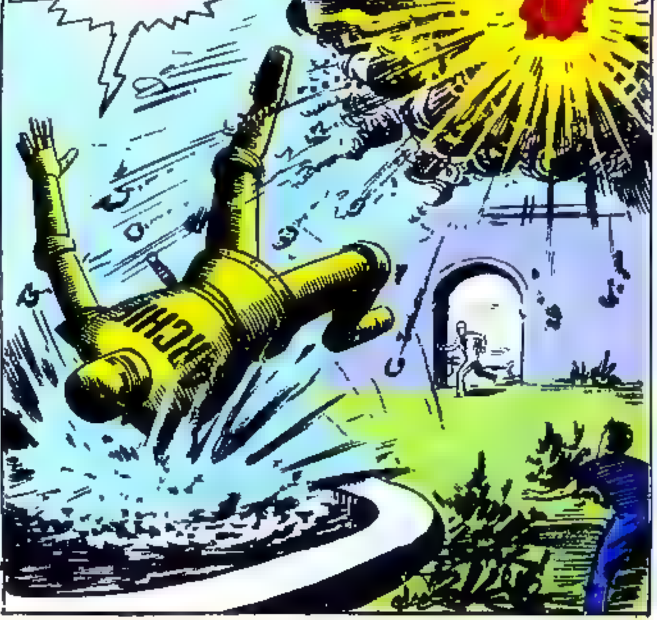

DUKE EN LYNCH BEVINDEN ZICH NIET VER DAARVANDAAN IN HUN LUCHTKUSSENAUTO.
KALM AAN, LYNCH! IK MOET DIE ROBOT EN ZIJN HELPERS IN HET VIZIER KRIJGEN: DAN KAN IK HEN ONSCHADELIJK MAKEN.

OPEENS ROEPT DUKE TRIOMFANTELIJK UIT.
DAAR ZIJN ZE! SAMEN MET PAVEY! NU KUNNEN WE TWEE VLIEGEN IN ÉÉN KLAP VANGEN!

ZE SUIZEN NAAR BENEDEN...
JIJ NEEMT DE MACHINE VOOR JE REKENING, IK SCHAKEL PAVEYS VRIENDEN UIT!
OKEE, IK GA NU LANDEN

ALS DE AUTO AAN DE GROND STAAT, HOLT DUKE DE TUIN IN EN WERPT EEN HANDGRANAAT.
PAS OP! ARCHIE, GRIJP DIE PAAL!
WE GAAN ALLEMAAL DE LUCHT IN!

OP TEDS BEVEL SLAAT ARCHIE DE HANDGRANAAT WEG...
GOED ZO, ARCHIE! MISSCHIEN HEBBEN WE NU EEN KANS OM DIT TE OVERLEVEN!
GA PLAT LIGGEN, PROFESSOR!

DE GRANAAT ONTPLOFT IN DE LUCHT...
HELP! ARCHIE VALT!

DIRECT DAAROP.

LYNCH KLIMT IN DE GIMLET!

IK HEB JULLIE GEWAARSCHUWD. DEZE KERELS ZIJN ZEER GEVAARLIJK!

GIMLET

ARCHIE IS NIET BESCHADIGD DOOR DE EXPLOSIE, MAAR TED BRENGT HEM IETS TE LAAT IN ACTIE..

DIE VENT WEET ZELFS HOE DE GIMLET WERKT!

ARCHIE, HOU HEM TEGEN!

ARCHIE MIST!

EVEN LATER...

ONGELOOFLIJK! HET DING GAAT DWARS DOOR DE MUUR HEEN! ARCHIE, SPRING!

DUKE ZIT WEER IN DE LUCHTKUSSENAUTO.

DUIKEN, LYNCH! ZET DE BOOR IN WERKING!

DE GIMLET SCHIET DE GROND IN..

HIJ IS AL HALF VERDWENEN!

ARCHIE, GRIJP HEM VOOR HIJ HELEMAAL WEG IS!

ARCHIE SPRINGT TOE...

ARCHIE HOUDT BOOR VAST!

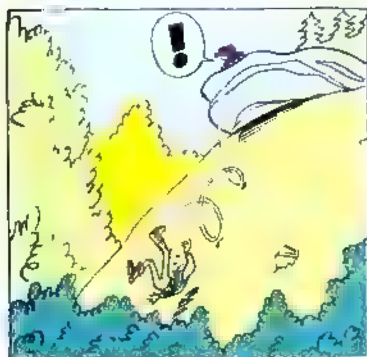
PAS OP! AANSTONDS GAAT ARCHIE MEE NAAR BENEDEN!

ZELFS ARCHIE KAN DE GRAAFMACHINE NIET TEGENHOUDEN.

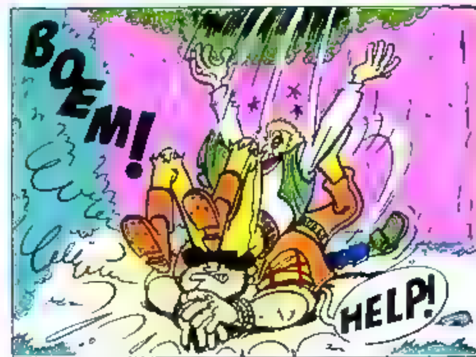
LYNCH WEET WAT HIJ DOET! HIJ BEGRAAFT DE ROBOT VOORGOED DIEP ONDER DE GROND!

Terwijl Moechatoekoe zich met Bas Bulk en de stotteraar bezig houdt, stort Harry Dell, achtervolgd door Jim, in een ravijn...

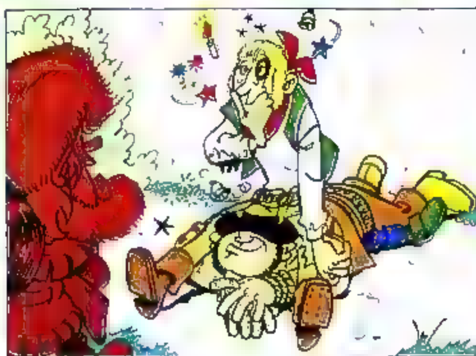
STAD ZONDER PAARDEN

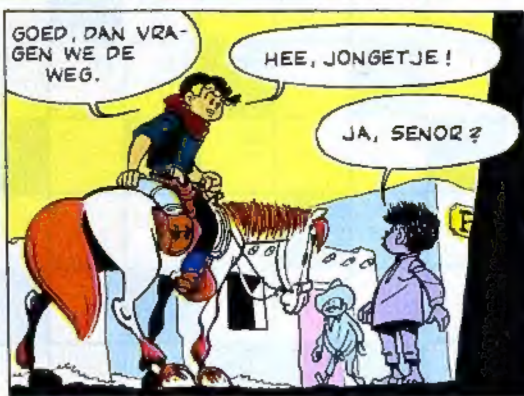

EN NU WIJST ONZE VRIEND HARRY ONS DE WEG NAAR HET CACTUS-HOTEL.
DE... DE WEG NAAR WAT ?

NAAR HET CACTUSHOTEL ! HOU JE NIET VAN DE DOMME ! JE WEET BEST WAAROVER IK HET HEB !
IK... IK KEN ECHT GEEN CACTUSHOTEL !

VREEMD... HIJ SCHIJNT OPRECHT...

GOED, DAN VRAGEN WE DE WEG.
HEE, JONGETJE !
JA, SENOR ?

EVEN LATER...
CACTUS-HOT

IK ZWEER JE DAT IK HIER NOG NOOIT GEWEEST BEN...

GOEDENDAG, SENORES. WAT WENST U ?
DAT VRAAG IK ME OOK AF !

IK BEN JIM. IK STEL EEN ONDERZOEK IN IN VERBAND MET EEN DIEFSTAL...
JUIST, SENORES, EN WAT KAN IK VOOR U DOEN ?

KENT U DEZE MAN ?
NU ZUL JE HET ZELF HOREN !

NEE, SENOR... IK HEB DEZE HEER NOOIT GEZIEN. MISSCHIEN HEEFT HIJ OOIT EEN ANDERE HOED GEDRAGEN.
ZIE JE NOU WEL ?
?

TOCH HAD DEZE MAN EEN MENU VAN UW HOTEL IN ZIJN ZAK. WACHT EVEN, IK HEB HET BIJ ME.

JA, DAT IS INDERDAAD EEN MENU VAN MIJ. MAAR DEZE SENOR HEB IK WERKELIJK NOOIT EERDER GEZIEN !

DAN HEB IK ME DUS VOLLEDIG VERGIST !
WEL, NEEMT U MIJ NIET KWALIJK. WEL BEDANKT EN TOT ZIENS, MENEER.
!

O ! SENORES ! WACHT EVEN !
25

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Puzzelrijmpje

Denk, als je onwelwillende
Kritiek soms moet verdragen:
Het zijn de slechtste vruchten niet
Waaraan de wespen knagen.

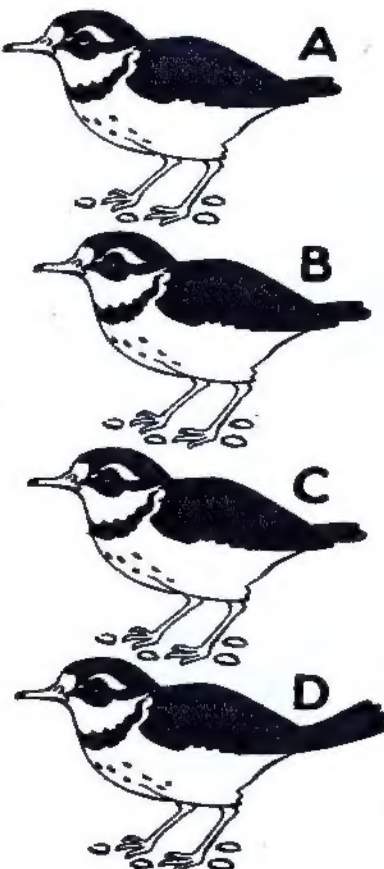
Verschuifpuzzel

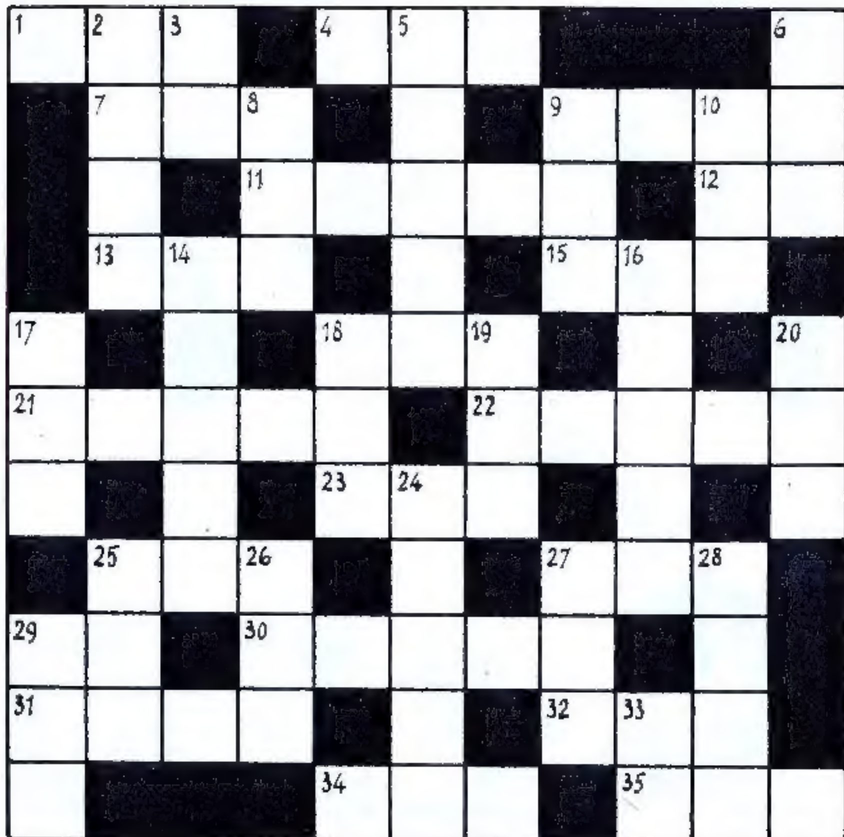
BAT
VER VER
KNO LIS STH
HON *GER* *ISD*
EBE *STE* *KOK*
VOR BLA
ANM

De onderstreepte woorddelen vormen het spreekwoord HONGER IS DE BESTE KOK.

VOGELPUZZEL

Deze vier vogels lijken sprekend op elkaar, toch is één vogel iets anders dan de andere. Welke is dat?

KRUISWOORDPUZZEL

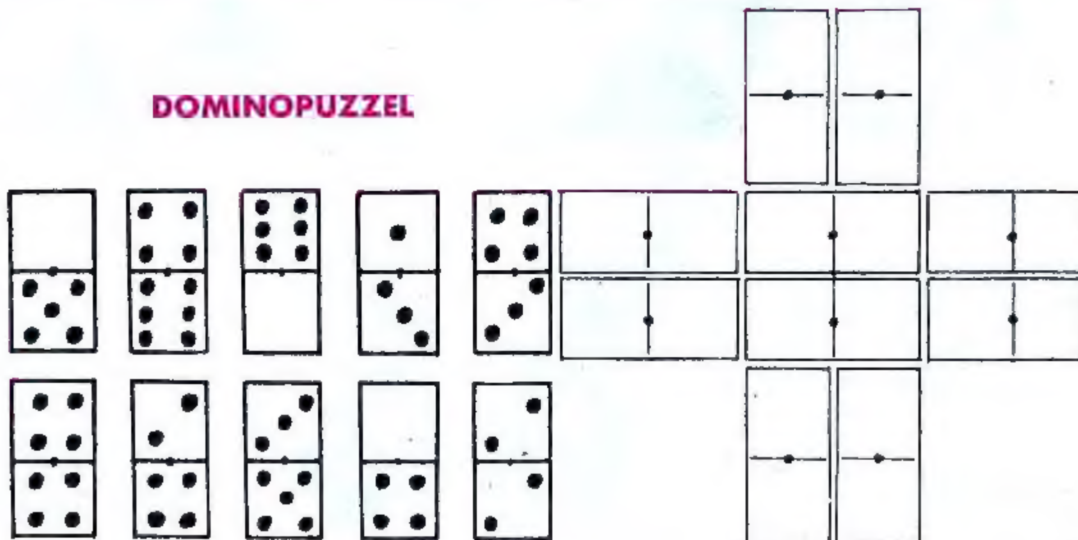
Horizontaal:

1 Telwoord
4 Groente
7 Kuip waarin gebaad wordt
9 Tegen
11 Vrucht
12 Voorzetsel
13 In hoge mate
15 Vaatwerk
18 Boom
21 Steekwapen van insekten
22 Beneden
23 Hoofdbedekking
25 Indien
27 Open strook in het bos
29 Deel van de mast
30 Verzendkosten van een brief
31 Bekende Spaanse landvoogd
32 Kippenloop
34 Naaldboom
35 Kleefstof

Verticaal:

2 Laagwater
3 Achter
5 Eetgerei
6 Deel van de mond
8 Etmaal of gedeelte daarvan
9 Zeevogel
10 Vat
14 Lijn waarop geschreven wordt
16 Verschillend in hoedanigheid
17 Juist gebeurd of begonnen
18 Ieder
19 Zeephoudend water
20 Woonschip
24 Onze planeet
25 Slangvormige vis
26 Schep
27 Kever
28 In het jaar (Latijn)
29 Snel
33 Landbouwwerktuig

DOMINOPUZZEL

Hier staan tien dominostenen getekend. De opgave is om deze stenen in een kruisvorm te leggen, zoals op het schetsje hierbij is aangegeven. Je moet er echter voor zorgen dat het totale aantal punten op de rijen horizontaal en verticaal steeds hetzelfde is.

VAN ALLES WAT

RAAR MAAR WAAR

Magisch getal

Een bokser kwam bij een dokter en klaagde dat hij 's nachts niet kon slapen.

„Probeer het eens met schapen tellen," adviseerde de dokter.

„Dat heb ik al gedaan," antwoordde de bokser, „maar het helpt niet, want elke keer als ik bij negen kom, spring ik uit bed."

Winnaar

Nero, de beruchte keizer uit de Romeinse tijd, stond erom bekend dat hij erg graag de overwinning wilde behalen in sportwedstrijden. In het jaar 67 deed hij daarom mee aan een wagenrace. Helaas was de keizer een slecht wagenmenner en hij viel dan ook in de eerste ronde al van zijn wagen. Maar dit weerhield hem er niet van de jury bevel te geven hem tot winnaar uit te roepen!

Minischilder

Op een schilderijententoonstelling in Canada, die kort geleden werd gehouden, was onder andere werk te zien van een Italiaanse schilder. Maar de toeschouwers hadden er nogal moeite mee om deze schilderingen te bekijken, want ze waren gemaakt op speldeknoppen. De kunstenaar had bij het schilderen gebruik gemaakt van een haar met daaraan als handvat een lucifer!

Regen

Wist je dat de gemiddelde regendruppel 0,2 gram weegt en dat hij met een snelheid van ongeveer vier meter per seconde op aarde valt?

Cricket

Een van de vreemdste cricketwedstrijden die ooit gehouden is, was waarschijnlijk de wedstrijd die in 1948 gespeeld werd ergens in de jungle van Afrika. Tegen elkaar in het veld kwamen een groep onderzoekers en hun inlandse dragers. Bij gebrek aan originele cricketbats behielp men zich met opgerolde paraplu's!

Korting

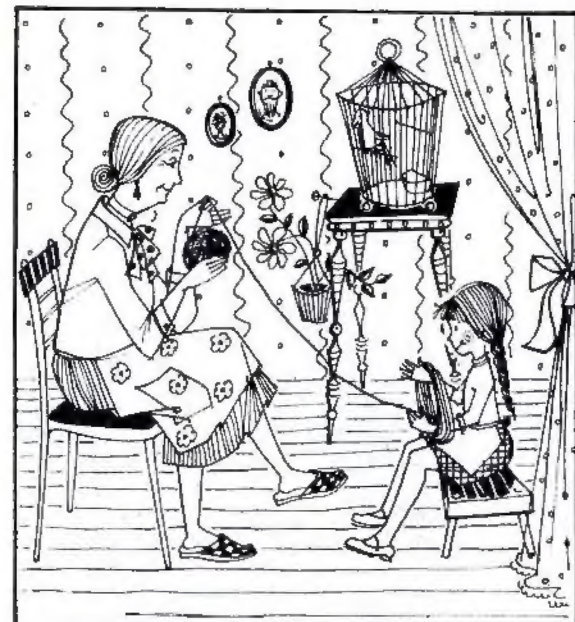
In de Australische stad Melbourne is het, evenals overal elders, verboden op de gazons van de stadsparken te lopen. Het vreemde is echter dat op de desbetreffende bordjes onder de vastgestelde boete vermeld staat: Groepen hebben korting!

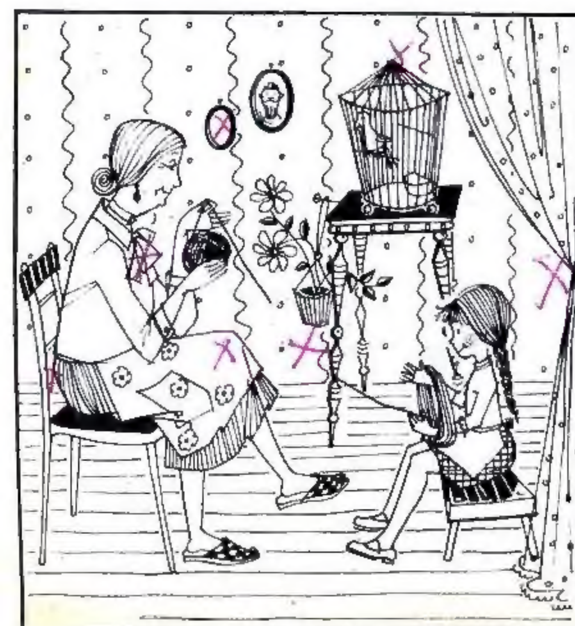
Indianen

Als Indianen op het oorlogspad gingen, beschilderden ze hun gezicht en bovenlichaam in verschillende kleuren. De bedoeling hiervan was niet in de eerste plaats om hun vijanden bang te maken; de beschildering diende veel meer als camouflage.

Zoek de verschillen

Deze twee plaatjes verschillen van elkaar op zeven punten. Welke zijn die verschillen?

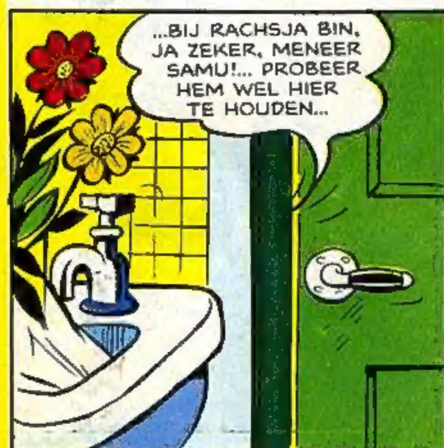

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger